

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

ΕΝ Ω ΠΡΟΣΕΤΕΘΕΙΣΑΝ

ΚΑΙ

ΔΥΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

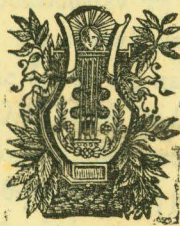
ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΩΝ ΔΟΞΟΛΟΓΙΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ

Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ

δικηγόρου και πληρεξουσίου 'Αδριανουπόλεως.

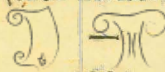

ΑΘΗΝΗΣΙ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΚΑΣΑΝΔΡΕΩΣ και Σ^α.

(ΟΔΟΣ ΕΥΡΗΣΙΑΔΟΥ.)

1864.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1 52.46.0024

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ

ΤΟΥΤΟΙ ΙΟΧΙΡΥΓΗΤΑΙ ΟΥΑ

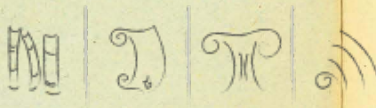
ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΗΕΡΕΣ ΑΥΤ ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΝ

Κ. Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ

Τοῖς ἀναγνώσταις χαίρειν !

Ἡ ἔνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔργον τῆς θείας Προνοίας. Οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο ἐσκίρτησαν ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεόν· ὁ δ' ἐν Ἀθήναις Σύλλογος τοῦ Ἱεροῦ ἀγώνος ἰδίαις δαπάναις ἔφαλε δύο δοξολογίας εἰς τὸν Ὑψιστον. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐπισήμους ταύτας τελετὰς ὁ Κ. Ν. Πανταλέων δικηγόρος καὶ πληρεξούσιος Ἀδριανουπόλεως ἐξεφώνησε δύο πανηγυρικοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐκρίναμεν ὠφέλιμον νὰ δαμοσιεύσωμεν τῇ προτροπῇ φίλων καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ συντάξαντος αὐτοῦς, προσθέντες καὶ ἰδικόν μας ὕμνον εἰς πεζὸν, καταβαλόντες τὴν δαπάνην καὶ ἐλπίζοντες ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς συνδρομῆς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν, πειθομένων ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἀποθηνατίζεται ἡ μεγάλη αὐτὴ καὶ Πανελληνίος ἡμέρα τῆς ἐνώσεως.

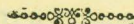
Ἀθήνησι τὴν 31 Μαρτίου 1864.

Ὁ ἐκδότης.
Ν. Α. ΜΠΡΟΥΣΑΛΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

Ἐπτά ὠρατά κοράσια βλέπω,
Νὰ ἔρχωνται ἔν κατόπιν τοῦ ἄλλου.
Ἄλα κυρτὸν ἔχοντα τὸν τράχηλον,
Τὰς χεῖρας ἀπὸ τὰς ἀλύσεις μαύρας·
Ἡ μεγαλειτέρα καὶ μικροτέρα,
Ἐγούσι τραύματα εἰς τὰ πλευρά των·
Χεῖρας ἀπλώνουσι πρὸς τὴν μητέρα,
Ἡ τις τρέχει ἔμπρὸς καὶ τ' ἀγκαλιάζει·
Καλῶς ἤλθατε ὄρφαναί μου κόραι,
Φέρετε σεις σημεῖα παθημάτων·
Ἄλλὰ θαρσεῖτε γενναῖα τέκνα,
Σὰς φέρει πλησίον μεγάλη ἡμέρα
Ἡ ἔνδοξος ἐνδεκάτη Ὀκτωβρίου.
Ἡ καρτερία, ὁ ἠρωισμὸς Σας,
Βιάζουσι τοὺς δεσπότης νὰ σὰς λύσουν
Μεταμελοῦνται καὶ στέκουσι ὀλίγον,
Δύνατον πλέον νὰ σὰς κρατήσουν
Λαμβάνετε τὴν ἐλευθερίαν σας,
Ἀντίδωρον τῶν ἀγώνων καὶ κόπων
Μὲ ξένους δεσπότης ἠγωνίσθητε·
Κατὰ τὴν ἐν Ναυπάκτῃ ναυμαχίαν
Ἐγύθη ἐκεῖ τὸ εὐγενὲς Σας αἷμα,
Ἄλλ' ἐλευθερία ὄν σὰς ἐδόθη

Ἡγωνίσθητε ἱερὸν ἀγῶνα,
Ἄλλὰ πάλιν ἐμείνατε εἰς τὰ ξένα.
Ὁ πεσὼν Μονάρχης σὰς ἠμέλησεν,
Ἀδελφοί σας ἀνίστανται διὰ τοῦτο,
Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τὰς πράξεις τῶν Ἑλ-
[λήνων.
Φωνὴ Κυρίου Οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
«Ἐνωσις Ἐπτανήσου μετ' Ἑλλάδα»,
Ἀρχὴ ἐλευθερίας φυλῆς Ἑλλήνων,
Χαίρετε ὑποδουλωμένοι λαοί,
Θεσσαλίας, Ἡπείρου, Μακεδονίας,
Θράκης μετὰ τῆς κλεινῆς Ἐπταλό-
[φου.
Ἡ ἦρις τῆς κοινῆς ἐλευθερίας
Ἐφάνη ἀπὸ Βορρᾶν ἐρχομένη
Ὁ λαολάτρευτος βασιλεὺς φθάνει,
Γεώργιος πρῶτος Ἑλλήνων ἄρχων
Διεκδικητῆς τοσοῦτων θλίψεων,
Πόνων τε καὶ στεναγμῶν τῶν Ἑλ-
[λήνων
Νόμιμος διάδοχος Κωνσταντῖνον
Ἑλληνες εἶτε ὑπὲρ ἐλευθερίας,
Βλέποντες ἐν Οὐρανῷ ἐν τούτῃ νίκῃ.

Ὁ ἐκδότης

Ν. Α. ΜΠΡΟΥΣΑΛΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

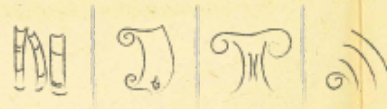
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΟΜΜΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΑΣΙΝ

Ποιητικό κείμενο, πιθανώς ομιλία ή ποίημα, με έντονη πατριωτική και φιλική διάθεση. Το κείμενο είναι γραμμένο με μικρά, πυκνά γράμματα.

Ο κλάδος
Κ. Α. ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗΣ

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ Τῷ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚῷ ΝΑῶ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Κ. Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1863,

ΟΤΕ ΕΔΗΛΩΘΗ ΟΤΙ Η ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ ΕΝΟΥΤΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς
σου Ἑλλὰς ἴδε συνηγμένα τὰ
τέκνα σου καὶ εὐφράνθητι. »

Ἡ ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως! ὦ ἔνδοξος ἡμέρα ἡ
σήμερον, καθ' ἣν πληροῦνται αἱ ἐπ' αἰῶνων ἔνθερμοι εὐχαὶ
καὶ οἱ διάπυροι πόθοι τῶν Ἑλλήνων! ῥῆξον καρδία πηγᾶς
χαρᾶς! ὦ ἡμέρα χαρμόσυνος, καθ' ἣν ἀνατέλλει ἐπὶ τοῦ
ὀρίζοντος τῆς Ἑλλάδος ἡ πλειὰς τῆς Ἐπτανήσου, περικο-
σμεῖ τὸ λάβαρον τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ἀνοίγει ἀπὸ σήμερον
εἰς τὸν Ἑλληνα τὴν ὁδὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας! τὰ πάντα
ὦ λαμπρὰ ἡμέρα σὲ ὠραΐζουν, σὲ φαιδρύνουν, σὲ παραδί-
δουν εἰς τὴν αἰωνιότητα! Τίς στρέφων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ
βλέπων ἐνταῦθα τὴν σύνοδον τῶν ἐπιζώντων ἐπιφανῶν ἀν-
δρῶν τοῦ ἐγδόξου καὶ μεγάλου ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων, τὴν
σύνοδον τῶν τέκνων τῶν προτελευτησάντων ἡρώων, τὴν
συνδρομὴν τοῦ γενναίου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὴν συνέλευσιν
τῆς φιλοπάτριδος Νεολαίας, τὴν συνάθροισιν ἐνθουσιῶντος
λαοῦ, τὴν παρουσίαν τῶν ἕως χθὲς τεθλιμμένων τέκνων
τῶν Ἰονίων Νήσων, σήμερον δὲ εὐφραينوμένων εἰς τὴν ἐπί-
σημον ἀγγελίαν, « αἴρεται ἡ προσασία τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ
τῆν Ἐπτανήσον καὶ πραγματοποιοῦνται οἱ ἀμοιβαῖοι πόθοι
τῶν Ἑλλήνων, » τίς ἐπὶ πᾶσι τούτοις βλέπων τὸν ἱερόν
Κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας ἀνατείνοντα τὰς χεῖρας εἰς τὸν Οὐ-
ρανόν καὶ εὐχαριστοῦντα τὸν Ἰψιστον, διότι ἐφώτισε τὴν
μεγαλόψυχον καὶ κραταιὰν Βασίλισσαν τῆς Μεγάλης Βρε-
τανίας καὶ τοὺς Ἰπουργοὺς αὐτῆς ἵνα ἄρῃσι τὴν κατοχὴν
ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας αὐτὰς Νήσους, ἐνέσταξεν ὁ Κύριος εἰς
τὴν καρδίαν τῶν ἱερωῶν τῆς γῆς αἰσθημα δίκαιοσύνης καὶ

ΓΑΚΒΙΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀγάπης, ὥστε νὰ συναινέσωσι προθύμως καὶ μετ' εὐχαριστήσεως εἰς τὴν γενναίαν καὶ χριστιανικὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας; τίς λέγω Ἕλληνα δὲν ἐνθουσιᾷ ἀπὸ χαρᾶν, δὲν εὐλογεῖ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Ἰψίστου καὶ δὲν ἐπιφωνεῖ αὐτῇ ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου;

Κύριοι ἐν ἡμέραις θλίψεων καὶ στεναγμῶν διὰ τὸ Ἕλλη; νικῶν ἔθνος ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ τιμωρήσῃ τοὺς πατέρας ἡμῶν διὰ τὰς ἀμαρτίας των· ἤγειρε κατ' αὐτῶν σιμὴν βαρβάρων ἐθνῶν, τὰ ὅποια ὡς ὑπὸ σφοδροῦ βορρέως διωκόμενα ἐπέπεσον κατὰ τῶν Ἑλλήνων, διαρπάσαντα τὰς ἐν Ἀσία καὶ Εὐρώπῃ λαμπράς καὶ πλουσίας αὐτῶν χώρας. Οἱ βάρβαροι οὗτοι κατακτητικοὶ λαοὶ ἀπέκοπτον μίαν πρὸς μίαν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ νήσους ἐκ τοῦ στελέχους τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Ἕλληνα παλαίων διὰ πολλοὺς αἰῶνας κατὰ τῆς βαρβαρότητος, ἠδυνήθη ὡς ἐκ θαύματος νὰ διασωθῇ τὴν κιβωτὸν τῆς ἐθνότητος ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Κατὰ τὴν ἀξιοδάκρυτον ἐκείνην ἐποχὴν τῶν παθημάτων καὶ συμφορῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπέκυψαν καὶ αἱ ὠραῖαι αὐταὶ Ἑλληνίδες Νῆσοι εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν ξένων. Εἰς τὸ διάστημα μακρᾶς δουλείας ἤλλαξαν μὲν οἱ ἀδελφοὶ Ἑπτανήσιοι κυρίως ἀλλοφύλλους καὶ ἀλλοθρήσκους, ἀλλ' ὦ τῆς θεῆας οἰκονομίας! διέσωσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους καὶ τῆς βαρβαρότητος τὴν ἀγίαν πίστιν τῶν πατέρων των, τὴν πατρῴαν αὐτῶν Ἑλληνίδα φωνὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀνδρείαν. Καθ' ὅλον τὸ στάδιον τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος οἱ Ἑπτανήσιοι εἴτε ἐμάχοντο ἀναμῆξ μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν των Ἑλλήνων, εἴτε ἀπετέλουν ἰδιαίτερον στρατιωτικὸν σῶμα ὑπὸ τοὺς ἀθανάτους αὐτῶν ἀρχηγούς πάντοτε διακρίθησαν διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ καρτεροψυχίαν των εἶχον πεποιθήσιν οἱ γενναῖοι οὗτοι στρατιῶται τῆς Πατρίδος ὅτι ὁ ὕμνος τῆς ἐλευθερίας θέλει ἀντηχήσει βραδύτερον καὶ εἰς τὰς νήσους των. Ἡ δὲ ποιητικὴ Μοῦσα τοῦ Σολομοῦ ἀνεμιγνύετο μὲ ἐκείνην τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτζου· ἡ ἱερὰ ἡμῶν πίστις ὡς παρήγορος μήτηρ ἐνσταλάζουσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλλήνος τὴν ἐλπίδα τῆς μελλούσης ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας του ἀπεκαθίστα αὐτὸν καρτερικώτατον εἰς τὰς καταπίσεις καὶ τυραννίας τῶν ξένων δυναστῶν. Ἡ δὲ γλυκῦφθογγος Ἑλληνικὴ φωνὴ ὡς φαινὸς ἀστὴρ ἐν μέσῳ τῆς ἀμαθείας τοῦ Μεσαίωνος κώδηγει τὸν Ἕλληνα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς καταγωγῆς του, τῆς ἱστορίας του, τοῦ πε-

ρασμένου μεγαλείου του. Τοιουτοτρόπως παρασκευάζεν ἡ θεία Πρόνοια τὸν Ἕλληνα διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ὅτε ἡ Πατρίς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου τῆς δουλείας, συνέτριψε τὰ δεσμὰ, προσεκάλεσε τὰ τέκνα τῆς εἰς τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνα, ἡ φωνὴ τῆς εὐθὺς ἀντήχησε καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν γενναίων τέκνων τῆς Ἑπτανησίων.

Ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πολιτικὴ τῆς προστασίας ἔκλαμβος ἐκ τοῦ μεγαλείου τῆς ἐπαναστάσεως, μὴ δυναμένη νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ἡ λησμονημένη μικρὰ Ἑλληνικὴ ἐθνότης ἠδύνατο νὰ ἐπαναστῇ οἰκοθεν κατὰ τῆς μεγάλης καὶ ἀπεράντου δυνάμεως τῶν Ὀσμανλίδων ἀπέκρουσεν ἐν ἀρχῇ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος ὑπέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑποκινηθέντα ὑπὸ ξένης φιλοδοξίας καὶ ἀπηγόρευσε αὐστηρῶς εἰς τοὺς Ἑπτανησίους νὰ γίνωσι μετοχοὶ αὐτοῦ. Τότε, ἀδελφοί, ὦ τότε, ἐξήστραψεν εἰς ὅλην τὴν λαμπρότητα τοῦ ὀνθερμος ἐκείνος ἐνθουσιασμὸς τῶν ἀδελφῶν μας Ἑπτανησίων ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, ἔτρεχον οἱ Ἑπτανήσιοι εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐγκατέλειπον περιουσίαν, κατεφρόνουν τὰς ἀπειλὰς καὶ τοὺς κινδύνους, κατεφρόνουν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, ἤρχοντο εἰς τὴν ἀγωνιζομένην τότε Ἑλλάδα, ἐμάχοντο ὑπὲρ ἐλευθερίας, καὶ ἔχνον τὸ αἷμα των εἰς τὸ Λάλα, τὴν Τρίπολιν, τὰς Πάτρας, τὸ Μεσολόγγιον, τὰς Ἀθήνας, συνεισέφερον καὶ εἰς τὰς χρηματικὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, προσέφερον ἀδελφικὰς περιθάλψεις πρὸς τοὺς ἀδυνάτους, ὅσοι φεύγοντες τὸν σίδηρον καὶ τὸν ἐξανδραποδισμόν τῶν πολεμίων, ἐζήτουν εἰς τὰς νήσους των ἄσυλον, ἀπέστελλον τροφὰς καὶ ἄλλας προμηθείας πρὸς τοὺς μαχομένους Ἕλληνας καὶ μάλιστα εἰς τοὺς πολιορκουμένους ἐν τῷ ἐνδόξῳ Μεσολογγίῳ καὶ κατὰ τὰς δύο πολιορκίας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος οἱ ἀδελφοί μας ἐκ τῆς ἀπέναντι παραλίας μὲ σφοδρὸς παλμούς τῆς καρδίας καὶ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἐκαρᾶδόκουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν καταστρεπτικῶν καὶ αἰτατηρῶν μαχῶν, ἐνθ' οἱ ἱερεῖς των προσηύχοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς ὑπὲρ τοῦ θριαμβοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Διὰ ταύτας δὲ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας πρὸς τὴν Πατρίδα, ἡ Ἑπτανήσος θεωρεῖται ὡς σαναγωνισαμένη μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνίδων πόλεων τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἐνεα-

Μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων οὐδέποτε οἱ ἀδελφοί μας οὗτοι ἔπαυσαν περιπαθῶς στρέφοντες τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ μεριμνῶντες περὶ αὐτῆς· ἐκεῖ εὕρισκον ἄσυλον τὰ καταδιωκόμενα τέκνα τῆς Πατρίδος ὑπὸ τοῦ πεπτωκότος συστήματος, ἐκεῖ οἱ ἄριστοι τῶν ρητόρων καὶ δημοσιογράφων συνηγόρου ὑπὲρ τῶν ἀσυστόλως καταπατουμένων ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων μας· ἡ εὐτυχία μας ἦτον εὐτυχία των, ἡ κακοδαίμονία ἡμῶν κακοδαίμονία των· ἠγείρετο ἡ Ἑλλάς ὑπὲρ τῶν ἔτι ὑπὸ τὴν δουλείαν στεναζόντων ἀδελφῶν μας καὶ ὁ Ἐπτανήσιος Ἕλληνας ἔτρεχε ν' ἀποθάνῃ μετ' αὐτῶν τὸν γλυκύτερον καὶ ἐνδοξότερον θάνατον τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένου πολίτου· ἡ Κρήτη, ἡ Θεσσαλία, ἡ Ἡπειρος, ἡ Μακεδονία εἶδον τὸν γενναῖον Ἐπτανήσιον μαχόμενον καὶ πίπτοντα εἰς τὰ πεδία τῆς δόξης ἀγκαλιασμένον μετὸν Πελοποννήσιον, τὸν Ρουμελιώτην, τὸν Νησιώτην, καὶ ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Θανάτου ἔγραψαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῆς ἀσπίδος διὰ τοῦ αἵματός των τὸν φρικτὸν ὄρκον ἀδιאלάκτου πολέμου κατὰ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἀγωνιζόμεθα ν' ἀποβάλωμεν ἠγεμόνα ἀνίκανον καὶ κακόβουλον καὶ ὁ Ἐπτανήσιος Ἕλληνας δὲν ἔμενε ἀπαθής· ὡς δὲ γὰρ προησθάνετο ὅτι τὸ μεσότοιχον κατὰ τῆς ἐνώσεώς των μεθ' ἡμῶν ἦτον ὁ ἐξωστῆς Βασιλεὺς, ἐχαίρετισε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν Ἑλληνοσωτήριον ἐπανάστασιν τῆς 10 Ὀβρίου ἣτις οὐ μόνον ἐπανάφερεν εἰς ἡμᾶς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἀλλὰ τῇ κραταιᾷ συνάρσει τοῦ Ἰψίστου καὶ τῇ δικαιοσύνῃ τῶν προστατριῶν Δυνάμεων καὶ πρὸ πάντων τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὡς ἀπαρχὴν αἰσιωτέρου καὶ ἐνδοξότερου μέλλοντος ἐνόησε τὰς Ἰονίους Ἑλληνίδας Νήσους μετὸν ἐλευθέρων Ἑλλάδα.

Οὕτω πληροῦνται, Κύριοι, αἱ βουλαὶ τῆς θεῆας προνοίας ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου! Εἰς διάστημα ἡμίσεως σχεδὸν αἰῶνος ὅλαι αἱ ἀδιάλειπτοι καὶ γενναῖαι προσπάθειαι τῶν Ἐπτανησίων περὶ τῆς μεθ' ἡμῶν ἐνώσεώς των ἀπετύγχανον, ἀλλ' ἰδοὺ σήμερον πρώτη ἡ μεγαλόψυχος αὐτῆ προστάτις δύναμις δεικνύουσα ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσατο ἀγαπῶσα τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀναλαμβάνει τὴν χριστιανικὴν καὶ φιλελληνικὴν πολιτικὴν τοῦ ἀοιδίου Κάνιγγος, ἀποφασίζουσα τὴν ἐπέκτασιν τῶν στενῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος,

καὶ δίδουσα πρώτη τὴν ὠραῖον παράδειγμα πολιτικῆς φιλανθρωπίας καὶ προοδευτικῆς, ἀποσύρει τὴν προστασίαν τῆς καὶ ἀνοίγει εἰς τὴν Ἑλλάδα νέον καὶ αἰσιώτερον στάδιον μεγαλείου καὶ δόξης!

Ὅθεν χαίροντες ἅς ἀναπέμφωμεν τὰς δεήσεις μας εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ εὐχαριστοῦντες τὸ Πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην καὶ ἱκετεύοντες αὐτὸν ἐν κατανώξει ψυχῆς, ὅπως καταξιώσῃ ἡμᾶς ἰδεῖν τάχιστα πραγματοποιουμένην τὴν ἔνωσιν τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ ἅς ἐπιφωνήσωμεν Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω ἡ ἔνωσις! Ζήτωσαν αἱ Προσάτριαι Δυνάμεις!!!

ΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ὑπὸ **Κ. Ν. ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ,**

δικηγόρου, καὶ πληρεξουσίου Ἀδριανουπόλεως,

ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1864

ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΘ' ἩΝ ΕΞΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ Εἰς ΤΟΝ ἸΨΙΣΤΟΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

Ἀκούω τοὺς οὐρανίους θόλους σαλευομένους, ἀκούω τὴν μελωδίαν τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ βλέπω τὰς σκιὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων γονυκλιτούσας ἐνώπιον τοῦ Ἰψίστου, καὶ εὐχαριστούσας, διότι πληροῦνται σήμερον αἱ ἀπὸ αἰῶνος εὐχαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἑλλάς ἡ Πατρίς μας σφίγγει φιλοστούσας, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἐντὸς ὀλίγου τὰς θυγατέρας τῆς τὰς ἐπτὰ Νήσους τοῦ Ἰονίου ἀπήχθησαν ὅτε ἡ μήτηρ αὐτῶν ἡ Βασίλισσα τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀνδρείας ἔπεσε δούλη ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπανέρχονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς των ἐκ μακρᾶς δουλείας ὅτε διὰ τῶν ἀγῶνων τῶν τέκνων τῆς ἔθεσε πάλιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τὸ στέμμα τῆς Βασι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

εὐχαριστίας μας ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ τελετῇ ἀναλογιζόμενοι ὁποῖον μέγα ἔργον τελεῖται σήμερον διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν ἀδελφῶν μας Ἑπτανησίων! ὀλίγιστα τοιαῦτα παραδείγματα εὐρίσκωμεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἀντανάκλασις αὐτῆ τῶν δύο ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς 25 Μαρτίου 1821 καὶ 10 Ὀκτωβρίου 1862 ἦν γεγονός μέγα συνδεόμενον μὲ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας, τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὸ μέγα ἔργον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς· ἡ θεία αὐτῆ οἰκονομία διαφεύγει ἴσως τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμὸν, ἴσως ἡ θεία πρόνοια, ἡ ὀδηγοῦσα τὸν Ἕλληνα ἀπὸ τοῦ 1821 εἰς τὸν προορισμὸν του καὶ τὸ μεγαλύτερόν του, ἀποκρύπτει εἰσέτι τὰς αἰωνίους βουλὰς τῆς· ἀλλ' ὁ δάκτυλος αὐτῆς παντοῦ ἀνακαλύπτεται, πανταχοῦ ἀναφαίνεται. Τί ἦτο τὸ ἔθνος ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνδόξου, τῆς ἀξιομνημονεύτου ἡμέρας τῆς 25 Μαρτίου 1821; ἔθνος μικρὸν, κατ' ἐκκεντρατισμένον, κύπτον δουλικῶς τὸν ἀρχεῖνα εἰς βαρὺν ζυγὸν βαρβάρου καὶ ἀπανθρώπου δυναστείας. Τίς ἠδύνατο Κύριοι! νὰ προῖδῃ, ἢ νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ ἔθνος τοῦτο, ὅπερ ἐθεωρεῖτο ἤδη διαγραμμένον ἀπὸ τὴν βίβλον τῶν ζώντων ἐθνῶν, ἤθελεν ποτὲ ἐπιχειρήσει, ἤθελε τολμήσει νὰ ἐξεγερθῇ ὑψικέφαλον κατὰ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἀκμαζούσης τότε μεγάλης αὐτοκρατορίας τῶν ὀσμανλίδων, ἧς ἡ ἀπέραντος δύναμις ἐξῆπλυτο εἰς τε τὴν Εὐρώπην τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν; Τίς ἐθεώρει κατορθωτὸν, ἢ τίς ἐπίστευε μία δρᾶξ δούλων ἐξασθενημένων ἀπὸ μακροχρόνιον βαρβαρότητος καὶ ἐξανδραποδισμοῦ ζυγὸν, ἐξεγειρομένη νὰ καταπολεμήσῃ ἐπὶ ἑννέα ἔτη κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν τὰς πολυαριθμοὺς ἐκείνας καὶ μαχίμους τουρκικὰς ὀρδὰς καὶ τοὺς τρομακτικοὺς στόλους ἐκείνων, τῶν ὁποίων καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐνεποιεῖ φρίκην καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Εὐρώπην; Τίς ἐπίστευεν ὅτι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ νέου Τυρταίου τοῦ αἰοιδίου Πήγα τοῦ φερόμενου τὸ λησμονημένον τοῦτο ἔθνος, ἐγειρόμενον ὡς εἰς ἀνθρώπος ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Προύτου μέχρι τοῦ Τενάρου ἤθελεν ἀνανεώσῃ τὰ τρόπαια τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, τὰ τρόπαια τοῦ Μαραθῶνος, τῶν Πλαταιῶν, τῆς Σαλαμίνας καὶ τῆς Μυκάλης, καὶ ἤθελε στήσῃ νέα τοιαῦτα, ἐπίσης ἐνδοξὰ, ἐπίσης ἀθάνατα, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐκείνων ἱστορικῶν τόπων καὶ θαλασσῶν, ὅπου οἱ πρόγονοί μας ἀπεθανάτισθησαν; Τίς ἐπίστευεν ὅτι ὁ γῆρας οὗτος δούλος Ἕλληνας ἐν ἀκαρεῖ ἤθελε μετ' ἀπορρωθῆ εἰς στρατιωτὴν γενναῖον καὶ καρ-

τερικόν, ὁ ἔμπορος εἰς στρατηγόν, ὁ κυβερνήτης μικροῦ πλοίου εἰς ναύαρχον ἀτρόμητον καὶ συνετόν; ἢ τίς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ Ἴόνιος Ἕλληνας, μὴ ὑποκείμενος εἰς δεινὰ βαρβάρου ζυγοῦ, καίτοι ὑπὸ ξενικὴν ἐξουσίαν διατελῶν ἤθελεν ἐγκαταλείψει τέκνα, σύζυγον, ἀναπαύσεις ἡσυχου καὶ ἀσφαλούς βίου, ἤθελεν ἐγκαταλείψει τὴν περιουσίαν του εἰς σκληρὰς δημεύσεις, ἤθελε περιφρονήσει καὶ αὐτὰ τὰ βρασανιστήρια ἐξουσίας ἀπεινοῦς, καταφρονήσει καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον διὰ νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν του; καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τοῦ μακροῦ αὐτοῦ καὶ πολυδάκρυος ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων νὰ κόπῃ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων του διὰ νὰ ἐφοδιάζῃ τὰ Ἕλληνικὰ στρατόπεδα καὶ τὰς πολιορκουμένας Ἕλληνικὰς πόλεις μὲ τροφὰς καὶ πολεμοφόδια, ὅπως μὴ πέσωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐχθρῶν; ἐμάχετο ὁ Ἴόνιος Ἕλληνας καὶ ἐπιπτε πλησίον τοῦ Πελοποννησίου, τοῦ Ρομελιώτου καὶ τοῦ Νησιώτου, διότι εἶχε κοινὴν τὴν πίστιν, κοινὴν τὴν καταγωγὴν, κοινὸν τὸν ἀγῶνα καὶ ὡς ἐκ θείας ἐμπνεύσεως κοινὴν τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ ἔσονται κοινὰ. Διὰ τοῦτο, ὦ Ἕλληνες, μὴ θαυμάζητε, ὅτι ἡ Ἑπτάνησος κυρύττεται σήμερον αὐτόνομος καὶ ἐλευθέρη ἐνομένη μετὰ τῆς λοιπῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος· ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς εἶναι τὸ βραβεῖον τοσοῦτων ἀγῶνων καὶ θυσιῶν κατὰ τὸν ἱερόν ἀγῶνα μας καὶ μετὰ τοῦτον τοσοῦτων μαρτυριῶν καὶ παθημάτων. Εἶναι τὸ ἔπαθλον τῆς νίκης τοῦ Δάλα· εἶναι ἀμοιβὴ τῆς πίστεως καὶ σταθερότητος τῆς ἐπὶ τόσα ἔτη ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐνώσεως. Τίς ἐπίστευεν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης, αἵτινες κατ' ἀρχὰς ἐθεώρησαν τὴν Ἕλληνικὴν ἐπανάστασιν ὡς ἔργον ληστρικόν, ἢ τόλμημα ἀπονενηνομένων ἀνθρώπων, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπόν των ἀπ' αὐτῆς, ἢ καὶ τὴν κατεδίωξαν, ἤθελον βραδύτερον τείνει χεῖρα ἀρρώγων ἐνδύουσαι τὸν ἐν πείνῃ καὶ γυμνότητι ἠρωϊκῶς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενον Ἕλληνα, καὶ βοηθοῦσαι τὸν ἱερόν ἀγῶνά του διὰ τοῦ χρυσίου των διὰ τῶν στρατῶν καὶ σόλων των καὶ διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἀνδρείων τέκνων των γράφουσαι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἑλλήνων; Τίς ἐπίστευεν ὅτι αὐταὶ ἐκείναι αἱ Χριστιανικαὶ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης ἠμελλοῦσαν ἢ μᾶλλον ἠελοῦσαν νὰ μάχωνται ἡμᾶς ἀναγνωρίσωσιν ὡς ἔθνος μαχόμενον τὸν ἀγῶνα καὶ ἱερότερον τῶν ἀγῶνων τὸν τῆς ἐλευθερίας; Τίς ἐπίστευεν ὅτι αὐταὶ ἐκείναι τὰ θαυμάσια ἐξετελέσθησαν ἀδελφοί! κατὰ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΠΕΛΙΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΝΑΡΔΟΥ

θειαν εὐδοκίαν καὶ τῇ ἀρρώγῃ τῆς παντοδυναμίου Προνοίας τοῦ Ἰψίστου· ἐν ᾧ δὲ ἀσπλαγχνος πολιτικῆ, ψυχρὰ διπλωματία, ὦ Ἕλληνες! ἐμελέτησαν κατ' ἀρχάς νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἕλληνα ὄρια στενὰ ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου περιοριζόμενα, καὶ ἀτελῆ ἀνεξαρτησίαν, ἣ θεία αὕτη Πρόνοια εἶχεν ἐπιφυλάξει ἓνα ἐκλεκτὸν ἄνδρα, ὅστις ἐν ταῖς δειναῖς ἐκείναις περιπετειαῖς καὶ περιστάσεσιν ἐμελλε νὰ ματαιώσῃ τὰς προσπαθείας καὶ διαβούλια τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ, τὸν ἀοίδιμον λέγω Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὅστις διὰ τῆς μεγαλοφυΐας του ἐματαίωσεν ἐν πολλοῖς τὰς βουλάς καὶ τὰς ἐνεργείας ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον ν' ἀναστήσωσιν Ἑλλάδα ὅλως μικρὰν καὶ ταπεινὴν· εἰς μάτην ὅμως ἐκοπίασαν ἢ ἑλλάς ἐξῆλθε τοῦ ἀγῶνος τῆς περικοσμοῦσα τὸ μέτωπόν της ὡς βραβεῖον καὶ ἀμοιβὴν τῶν θυσιῶν τῶν τέκνων της μὲ τὸ σιέμμα Βασιλείας· ἔνεκεν ὅμως τῶν ἀμαρτιῶν μας καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀποσταλέντα ἡμῖν παρά τῆς θείας Προνοίας ἀχαριστίαν, φαίνεται, ἐσυγχώρησεν ὁ Ἰψίστος οἱ ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821 καὶ τὸ ἔθνος μας νὰ παραδοθῇ εἰς νέαν δοκιμασίαν. Ἡ Ἠπειρος, ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ πολυπαθὴς Κρήτη, ἡ ἀκαταδάμαστος Σάμος, ἡ πολύδακρυς Χίος καὶ τὰ ἠρωϊκὰ Ψαρρῶ ἐγκατελείφθησαν ἀσπλάγχμως ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, ἐξ ἄλλου δὲ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἐπεκάθισε κατὰ πρῶτον ἄνθρωπος κακῶν φρονημάτων καὶ ἀνίκατος νὰ βασιλεύῃ λαοῦ, οἶος ὁ ἑλληνικὸς. Τριάκοντα ἔτη ἐσταμάτησεν, ἢ μᾶλλον ὠπισθοδρόμησεν τὴν πρόοδον τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μακρὰ θέλει εἶσθαι ἡ ἐξιστόρησις τῶν παθημάτων μας· ἀλλ' ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐμποδισθῇ περισσώτερον καιρὸν ἢ μεγάλη ἀποστολὴ ἐν τῇ ἀνατολῇ τοῦ μεγάλου ἔργου, τοῦ ἔργου τοῦ 1821 ἢ ἀξιωμαθὸν νῦν τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1862, αὐτὴ ἡ δευτέρα σκηνὴ τοῦ μεγάλου δράματος ὀφειλομένη κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν φιλοπάτριδα καὶ τολμηρὰν νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸν γενναῖον στρατὸν, ἀνατρέψασα τὸν θρόνον τοῦ Ὀθωνος ἣρεν ἐκ τοῦ μέσου τὸ κώλυμα τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἑλληνικῶν πόθων, καὶ ἰδοὺ ἀμέσως ὑποφώσκει ἡ ὡραία αὐγὴ, καθ' ἣν ἤχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ἕλληνος ἡ γλυκυτάτη φωνὴ τῆς ἐνώσεως τῆς ἐπανήσους μετὰ τῆς λαοποθήτου Βασιλείας τοῦ Γεωργίου· ἀς ἐμακαθήσωμεν ἐνώπιον τῆς τρίτης παρουσίας τοῦ μεγάλου δράματος τοῦ 1821.

Ἰπέστημεν πολλὰ καὶ κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ κατὰ τὴν τριακονταετῆ βασιλείαν καὶ κατὰ τὴν μεταβολὴν, καὶ αὐτὴν τῆς ἐνώσεως τὴν ἐκτέλεσιν δὲν ἐγεύθη ὁ Ἕλληνας ἄμικτον καὶ πικρίας τινός. Ἀλλὰ μικρὰ καὶ καταφρονητέα πάντα τὰ παθήματα ἡμῶν ταῦτα ἀπέναντι τῆς μεγάλης δόξης, ἣν ἡ θεία πρόνοια ἐν τῇ ἀφάτῳ αὐτῆς ἀγαθότητι ἐπεφύλαξεν εἰς τὸ ἔθνος μας· καὶ τέλος πάντων σὺν μυριοῖς ὦ Ἕλληνες! τὰ καλὰ γίνεται πόνοις. Τὴν ἐνωσιν τῆς Ἐπτανήσου συνώδευσε πράξις, ἣν δύναται τις νὰ θεωρήσῃ ἀναξίαν τοῦ αἰῶνος τῶν φώτων, καθ' ὃν ζῶμεν, καὶ τῆς προόδου τοῦ πολιτισμοῦ, κατεπίκρανε τὴν ψυχὴν παντός Ἕλληνος καὶ ἐσυγκέρασε τὸ αἶσθημα θερμῆς ἐγγνωμοσύνης. Ἀλλὰ μήπως ὦ Ἕλληνες! οἱ πατέρες ἡμῶν δὲν ὑπέστησαν τοιαύτας δοκιμασίας; δὲν ἐθρήνησαν οὗτοι βλέποντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος κολοβωμένην, δὲν ἐχυσαν πικρὰ δάκρυα, ὅταν ἀσπλαγχνος διπλωματία κατεδίκαζεν εἰς τὴν δουλείαν τὴν ἠρωϊκὴν Κρήτην, τὴν ἀνίκητον Σάμον, τὴν πολύδακρυν Χίον, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἠπειρον, τὴν Μακεδονίαν κλπ.; καὶ τὰ αἰσθήματα ταῦτα διεπέρασεν τὴν καρδίαν των, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἔκαμαν νὰ λησμονήσωσιν οὗτοι τὰς ἐνεργείας τῶν Προστατῶν δυνάμεων οὔτε τοὺς ἐνδόξους φιλέλληνας, οὔτε τὴν ναυμαχίαν τῆς Πύλου, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς οὔσα ἐσώθη, οὔτε τὴν ἐνδοξὸν ἐστρατεῖαν τῆς Γαλλίας πρὸς ἐκδιώξιν τοῦ Ἰμπερατῆ, οὔτε τὰς χρηματικὰς βοηθείας τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, οὔτε τὴν χορήγησιν τροφῶν εἰς τὰ μαχόμενα στρατόπεδα καὶ τοὺς καταδιωκομένους καὶ πεινῶντας Ἕλληνας, οὔτε τέλος τὴν ἐνδοξὸν συνθήκην τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὅτε ὑπὸ τὴν νικηφόρον σημαίαν τῆς προστατίδος Ρωσσίας ἠναγκάσθη ὁ ὑπερήφανος Μαχμούτ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅλα ταῦτα ὦ Ἕλληνες! δὲν τὰ ἐλησμόνησαν οἱ πατέρες Σας, δὲν ἐξέφεραν ὕβριν, δὲν εἶπον πικρὰν ἢ βαρείαν λέξιν, ἀλλ' ἐπολιτεύθησαν φρονίμως· τὴν μὲν χάριν ὠμολόγησαν, κατὰ δὲ τῆς ἀδικίας διεμαρτυρήθησαν. Ἀνάγνωτε τὴν ἀλλαλογραφίαν τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου. Ἐκεῖ θέλετε ἰδῆ πῶς ὁ φιλόπατρις ἐκεῖνος ἀνὴρ διαπραγματεύθη τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς παλιγγενεσίας μας ἀνάγνωτε τὰς διακοινώσεις τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς διαπραγματεύσεις αὐτοῦ καὶ τῆς τότε Γερουσίας καὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἑλλήνων, τὰς ἐμβριθεῖς καὶ

ΙΑΚΟΒΑΓΓΕΛΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΕΙΛΗ ΠΑΙΔΙΑΓΩΓΕΙΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΡΙΟΝ

συνετάς συζητήσεις τῆς ἐν Ἀργεῖ ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τέλος τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν πατέρων Σας καὶ ἔλθετε τότε νὰ μὲ εἰπῆτε ἂν παρηκολουθήσαμεν ἀπαρεγκλίτως τὰ ἔχνη ἐκείνων, καὶ τὴν ὁποῖαν ἐπεδείξαντο σύνεσιν πολιτικὴν καὶ περίνοιαν!

Ἄς παρατρέξωμεν λοιπὸν πᾶσαν μεμψιμοιρίαν ὡς πρὸς συμβεβηκότα τινὰ παρακολουθήσαντα, κατ' ἀνάγκην πολιτικὴν, ἀναπόφευκτον ἴσως τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐνώσεως τῆς ἀδελφῆς καὶ συναγωνιστοῦ ἡμῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 Ἑπτανήσου. Ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης δίδοντες τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῆς συμπνοίας καὶ τῆς ἐνώσεως, καὶ σιγὴν εἰς τὰ πάθη καὶ τὰς διχογνωμίας ἡμῶν ἐπιβάλλοντες, ἄς ἐρίσωμεν ὡς οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῆς ἀρχαιότητος Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης, πότεροι πλέω τ' ἀγαθὰ τῇ Πατρίδι ἐργάσσονται· κλίνοντες δὲ γόνυ ἐνώπιον τῆς θείας χάριτος ἄς δοξολογήσωμεν τὸν Ἰψίστον, διότι ἐπληρώθησαν τέλος πάντων αἱ διακαεῖς εὐχαὶ τοῦ Συλλόγου τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος καὶ σύμπαντος τοῦ Πανελληνίου, καὶ ἠξίωσεν ἡμᾶς νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ πανηγυρίσωμεν σήμερον τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐθνικὴν Ὀλυμπιακὴν ἡμέραν τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων μετὰ τῶν ὁμογενῶν των. Εἶτα δὲ δεηθῶμεν ὅπως καταξίωσῃ ἡμᾶς Κύριος! νὰ ψάλλωμεν τὸν ἐπινίκειον ὕμνον ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἕλλην ἔχει ἀπαύστως προσηλωμένον τὸ ὄμμα· ἐκεῖ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν ἀπελευθέρωσιν ξυμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἀναθέτοντες δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ ἱερά καὶ ἀπαράγραπτα ἡμῶν δίκαια εἰς τὴν θείαν ἀντίληψιν καὶ εἰς πολιτικὴν δικαιοτέραν, ἣν ὁ χρόνος θέλει καταδείξει ὀρθὴν καὶ ἀναγκαίαν, ἡ δὲ συνετὴ ἡμῶν διαγωγὴ θέλει ὑπαγορεύσει εἰς αὐτάς τὰς ἰδίαις προστατίας τῆς Ἑλλάδος μεγάλας δυνάμεις ὡς ἐγένετο καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας μεταπολιτεύσεως καθ' ἣν ἐκρίθημεν ἄξιοι καλητέρας τύχης ἄς ἀνακράξωμεν

Ζήτω ἡ Ἐνωσις,

Ζήτω ἡ 25 Μαρτίου καὶ ἡ 10 Ὀκτωβρίου.

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος.

Ζήτησαν αἱ χριστιανικαὶ, μαρμαρικαὶ καὶ ἀνωμαεῖς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τ Ε Δ Ο Σ .

